HAIMO ALTISSIODORENSIS
3. Viertel 12. Jh.
Seite 224v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

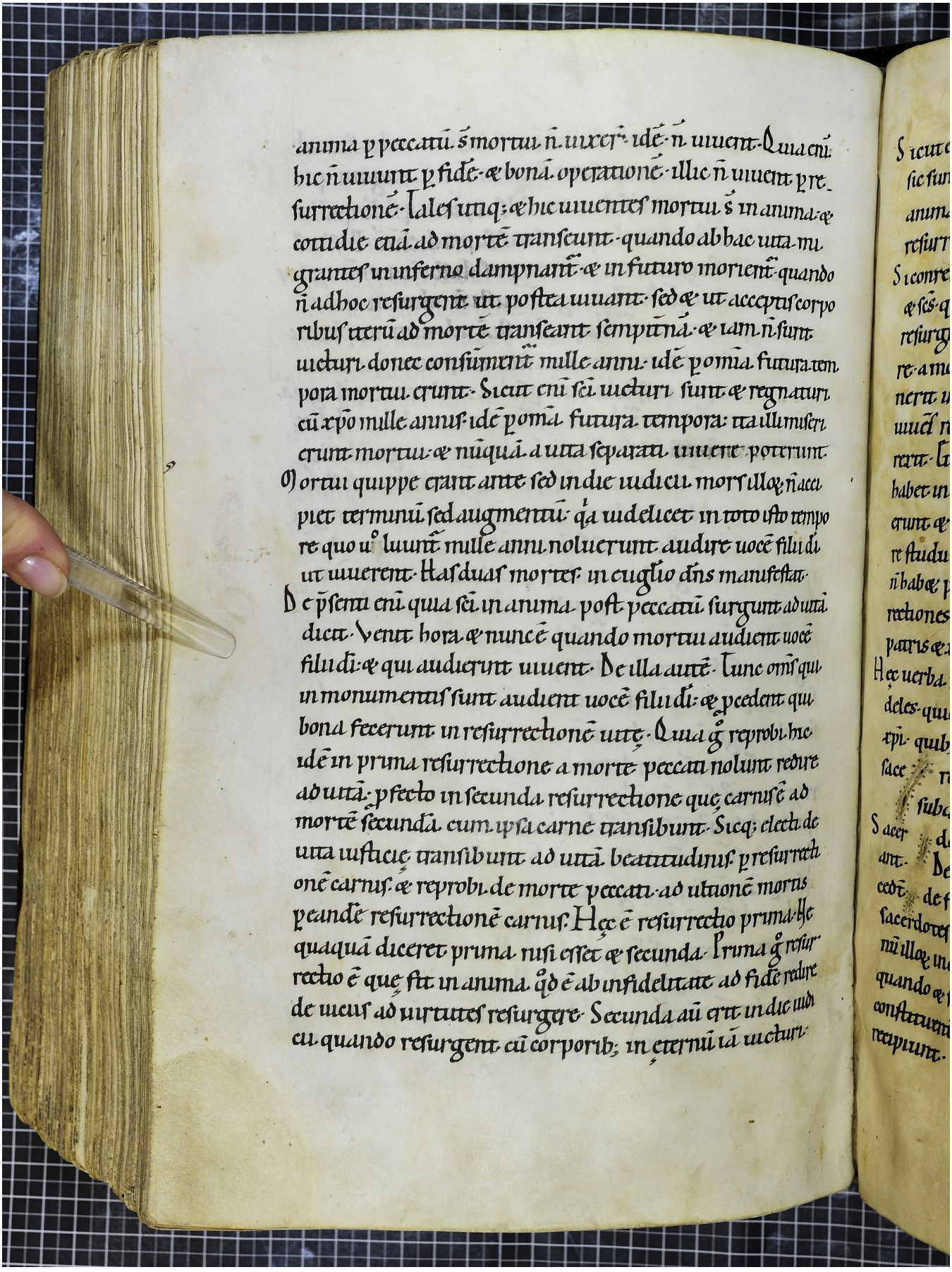

anima p peccatū s̄ mortui n̄ uixer̄ idē n̄ uiuent. Quia enī
hic n̄ uiuunt p fidē & bonā operationē illic n̄ uiuent p re-
surrectionē. Tales utiq; & hic uiuentes mortui s̄ in anima & cotidie etiā ad mortē transeunt. quando ab hac uita mi-
grantes in inferno dampnant̄ & in futuro morient̄ quando
n̄ adhoc resurgent ut postea uiuant. sed & ut acceptis corpo-
ribus iterū ad mortē transeant sempiternā & iam n̄ sunt
uicturi donec consumēnt̄ mille anni. idē p omīa futura tem-
pora mortui erunt. Sicut enī sci uicturi sunt & regnaturi
cū xp̄o mille annis. idē p omīa futura tempora: ita illi miseri
erunt mortui & nūquā a uita separati uiuere poterunt.
Mortui quippe erant ante sed in die iudicii mors illoꝝ n̄ acci-
piet terminū sed augmentū: q̄a uidelicet in toto isto tempo-
re quo u° luunt̄ mille anni noluerunt audire uocē filii dī
ut uiuerent. Has duas mortes in euglio dn̄s manifestat.
De p̄senti enī quia sci in anima post peccatū surgunt ad uitā
dicit. Venit hora & nunc ē quando mortui audient uocē
filii dī: & qui audierint uiuent. De illa autē. Tunc om̄s qui
in monumentis sunt audient uocē filii dī: & pcedent qui
bona fecerunt in resurrectionē uitę. Quia g̊ reprobi hic
idē in prima resurrectione a morte peccati nolunt redire
ad uitā: pfecto in secunda resurrectione quę carnis ē ad
mortē secundā cum ipsa carne transibunt. Sicq; electi de
uita iusticię transibunt ad uitā beatitudinis p resurrecti-
onē carnis & reprobi de morte peccati ad ultionē mortis
p eandē resurrectionē carnis. Hęc ē resurrectio prima. Ne
quaquā diceret prima nisi esset & secunda. Prima g̊ resur-
rectio ē quę fit in anima q̊d ē ab infidelitate ad fidē redire
de uiciis ad uirtutes resurgere. Secunda aū erit in die iudi-
cii quando resurgent cū corporib; in ęternū iā uicturi.